

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogorske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakove računa cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne pošt-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se — vose crankirajo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naslovnice, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 26. januarja. Cesar je demisijo ministerstva sprejel. Dozdaj nij bil še nihče k cesarju poklican, da bi dobil nálog, novo ministerstvo sestaviti. Dozdajni ministri začasno dalje poslujejo. Dr. Vošnjak.

Dunaj 26. januarja. (Telegram oficijoznega korrespondenc-bureaua.) V državnem zboru je ministerski predsednik Auersperg poročil, da je cesar sprejel prošnjo ministerstva za odstop. Dokler ne bode novo ministerstvo sestavljeno, bode na cesarjev ukaz to ministerstvo poslovalo.

Dunaj 26. januarja. (Po končanem uredovanju lista sprejeli. Ur.) Rechbauer je bil denes o polu dne k cesarju poklican. Avdijenca njegova traja uže dve uri. — Lasserjeva bolezen je še zmirom nevarna.

London 26. januarja. V dolenjej in zgorenjej angleškej zbornici je vlada poročila, da vsled pojasnil velevlastij se ne namerava nobeno prelomljenje nevtralitete. Angleška flota je bila v Dardanele poslana, a mej tem so prišli ruski premirovni uveti, na kar je flota dobila ukaz, v ustji Dardanel počakati. Vlada bode šest milijonov funtov šterlingov kredita zahtevala.

London 25. januarja. Iz Carigrada se poroča v „Daily Telegraph“, da je porta ukazala turškim posredovalcem, naj preliminarije miru podpišejo.

Carigrad 25. januarja. „Korr. Havas“ poroča: Porta je uete Rusije sprejela. Preliminarije miru se bodo baje jutri

v Adrianopolji podpisale, kamor so pooblaščenici odpotovali.

Köln 25. januarja. Kakor se iz Carigrada poroča v „Kölnische Zeitung“, je Turčija vse ruske uvet sprejela in ukazala svojim pooblaščenecem, naj preliminarije premirja in miru podpišejo.

Peterburg 24. jan. Oficijalno poročilo iz Kazanlika javlja, da je zmaga generala Gurka v bojih pri Filipopli še večja in sijajnejša, nego je bilo poročano. Gurko se je bojeval proticelejš Sulejmanovej 40.000 mož močnej armadi. Sulejman je sam komandiral. Po boji 17. t. m. je bila Sulejmanova armada na dva dela razklana in Rusi so osvojili 97 turških kanonov.

Dunaj 25. jan. V bolezn minister Lasserja nij nič boljše postalo; imel je nemirno noč in še večje glavobolenje.

Vojska.

Iz treh krajev telegraf denes poroča, da je Turčija vse podpisala, kar so Rusi zahtevali, kot podlogo za daljši razgovor o miru. Ta zahtevanja pa še nijso obče znana. Ali se bode pa iz vsega tega res tudi uže mir delal in naredil, tega bi si mi ne upali trditi. Za zdaj še vedno ostajemo pri veri, da bode Rusija v Carigradu mir sklepala, kakor to zahteva z vso pravico veliki ruski narod, kateri je tako velikanske žrtve za vojno prenašal.

Ministerstvo Lasser-Auersperg je padlo. †

Z Dunaja dobivamo baš pred koncem uredovanja, ko je drug material za ta list uže stavljen bil, vsakako veselo novico, da je cesar

sprejel ponudbo zdanjega našega ministerstva, da ono **odstopi** od vladanja. Vesela je ta novica za avstrijske Slované in zlasti za nas Slovence, ker od časa „ustavnega“ življenja v Avstriji nobenega ministerstva nemamo takó zapisanega, kakor to, pod nobenim nijsmo toliko trpeli, kakor pod Lasserjevim. Radi mu torej kličemo: srečen pot, in naj ti ne bode nikdar povratka, ne tebi, niti podobnemu! Kaj slabšega za nas ne more priti v zdanjih razmerah!

Kakor pa nas veseli padec tega ministerstva, ki je bilo zrno ustavoverne nemške stranke, tako si v tem hipu ne upamo še premnogo hitrega rešenja nadejati in si preveliko obetati. Potres, ki se je naredil in ki je celo nam sovražno nemško ustavoverstvo premekastil ter do skrajnega živca mu do kože segel — ta bode imel le dobre nasledke za nas. Ali nij pozabiti, za kaj je to ministerstvo padlo. Vrgli so je na vse zadnje vendar le kolikor toliko Magjari, ki so je, vrgši Hohenwarta, pred šestimi leti postavili. Padlo je, ker nij moglo nagodbe z Ogorsko narediti, kakor jo Magjari žele. Dve leti je delalo Sisifovo delo.

Kdo bode naslednik? Kakšen nálog bode imel? Ali bode mogoče s to zbornico še kaj delati? Ali bomo imeli nove volitve v državni zbor? —

To so vprašanja in še celo vrsto jih imamo na jeziku in pod peresom, na katera pa se v tem hipu ne da odgovarjati. Mi v tem hipu še ne znamo, kaj mislijo in nameravajo višji krogi. Mi ne vemo, ali hoté zopet le prehódno, začasno, polovično reševati stvari, ali pa morda so izpoznali državno zlo pri korenini in je hoté radikalno lečiti. Vse je mogoče.

Listek.

Dr. Jurij Daničič.

Včeraj 26. jan. je praznoval ves srbski narod svojega narodnega svetnika, svetega Savo. Sv. Sava je sin srbskega kralja Štepana Nemanje, pa je odšel v samostan za meniha, ter je s časom postal prvi nadvladika v Srbiji. On je bil prvi, kateri je uveljole v srbski državi in ravno zato ga v Srbiji česte kot svojega prosvetitelja; sv. Sava je patron šolske mladine. On je narodni svetec; na cerkvenem zboru je bil pripoznan za svetnika tudi v ruski in grški cerkvi. Sinan-paša je baje dal njegovo truplo sežgati v Belem gradu na vračaru, a pepel v Dunav vreči.

Včeraj tedaj, na dan svojega svetnika, je praznovalo dunajsko srbsko akademično društvo „Zora“ na Dunaji tudi tridesetletnico

velicega delovanja Jurija Daničiča, največjega srbskega jezikoslovca. J. Daničič je pri Srbih prvi jezikoslovec, kateri preiskava jezik po znanstvenem potu. In ker je tudi on učenec našega slavnega rojaka Fr. Miklošiča, zdi se nam potrebno, da vsaj nekoliko besed izpregovorimo o njegovih zaslugah, katere si je pridobil za srbski narod, in o tem, kako je on postal jezikoslovec.

Jarnej Kopitar je prvi čutil potrebo, da bi Dunaj moral postati središče slovanske znanosti, zlasti jezikoslovstva, kjer naj bi se zbirali vsi Slovani in gojili staroslovenščino. Njegova želja se je res uresničila; na Dunaji se je osnovala stolica „linguae slavicae antiquissimae communis et ecclesiasticae“, kakor jo Durich imenuje. Za to stolico je Kopitar pripravil svojega rojaka Fr. Miklošiča nekoliko let, in je tudi sam pisal o staroslovenščini, gladil in ravnal pot poznejšim jezikoslovcem. V ta namen je izdal jako znamenito knjigo:

„Glagolita Clozianus“, katerej je pridejano: „Slavorum linguae sacrae brevis grammatica et lexicon.“ In zasluga je Kopitarjeva, da se je osnovala stolica za slovanske jezike, na katero je prvi prišel naš Fr. Miklošič. Miklošiča so hodili poslušati na vseučilišče Slovani iz vseh krajev avstrijske države in iz tujemstva. Ali „Srbijanec“ Jurij Daničič je najprej študiral „pravo“ v Budimpešti, še le pozneje je opustil pravo po nekem naključju, kar bomo pozneje povedali. Slava Miklošičeva se je bila kmalu raznesla po vsem svetu in mladi Slovani so romali bolj od dne do dne na Dunaj poslušati izvrstnega učitelja. Izmed tega krdele mladih jezikoslovcev so mnogi to, kar so čuli iz Miklošičevih ust, dalje ponesli, in se nastanili po velikih mestih, kjer so svojo znanost drugim mlajšim oznanjevali s svojih stolic. In tako sluje denes v Gradci Gregor Krek, a V. Jagić v Berlinu, drugi učenec njegov, Levstik, se je vrnil v belo Ljub-

čine
belo Ljubljano

Naj pade stvar kakor pade — za nas more le na bolje iti. S padcem Lasserjevim je potrjena dostikrat v tej ali onej obliki konfiscirana trditev, da zdanja vladna sistema za mnogonarodno Avstrijo ne velja. Glavni organ nemške ustavoverne stranke, „N. Fr. Pr.“, piše predno zna o padci Lasserjevem 24. t. m. tako-le o parlamentarnem našem stanju: „Der parlamentarische Zustand, dessen zeugen wir seit drei Jahren waren, war in der Wurzel krank.“ Mi bi bili konfiscirani še pred enim mesecem, ko bi bili to zapisali, da si vsak pameten človek pri nas tako že davno sodi in misli. In o parlamentu cislejtanskem, o tem našem državnem zboru, reče na istem mestu sama „N. Fr. Pr.“: „Dieses abgeordnetenhaus, das erste, welches aus direkten wahlen hervorgegangen ist, hat der bevölkerung nicht weniger enttäuschungen bereitet, als das ministerium. Die bedauernswerte ziellosigkeit und zerfahrenheit seiner politik, ... das alles hat seine reputation schwer geschädigt.“

Tako govoré nemški prijatelji o svojem ministerstvu in parlamentu svojem. Hvala Bogu, tako daleč smo že prišli, pridemo i dalje.

Odstop ministerstva Auersperg-Lasser.

Z Dunaja 25. jan. [Izv. dop.]

Ministerstvo Auersperg je naznanilo cesarju, da si ne upa dobiti večine v državnem zboru za vse točke avstro-ogerske nagodbe, da torej prosi za ostavko ali demisijo. Cesar je zahteval, da se naj še poprej skliče konferenca klubnih voditeljev. Včeraj se je to zgodilo in ministri so se na novo prepričali, da celo njihovi najpokornejši privrženci se ne upajo glasovati za take odločbe avstro-ogerske nagodbe, po katerih bi se našej polovici preveč bremen nakladalo. Kaj tedaj zdaj?

Mnogi mislijo, da še nij taka sila z ministersko krizo, ter da se bode stvar nekako tako razvila, kakor lani na Ogerskem, ko je Tisza demisijoniral in končno, ker se nijšo našli drugi možje za novo ministerstvo, vendar-le ostal minister. Kaj jednega se utegne pri nas zgoditi. Cesar bode poklical razne može iz parlamentarne večine, katerih nobeden si ne bode upal dobiti v državnem zboru večine, bodi si za povečanje cola na petrolej in kavo, bodi si v vprašanji državnega posojila osemdesetih milijonov itd.

In končno ostane Auersperg in se začnejo

nove razprave z ogerskim ministerstvom. Može, da se zgodi kaj takega, pa skoraj nij verjetno, da bi se kriza tako končala, že zavoljo tega ne, ker je minister Lasser nevarno zbolel in težko, da bi se popolnem ozdravil. V Lasserji pa izgubi ministerstvo svojo glavo in istega faktorja, ki je vedel navzgor in navzdol imponirati. Auersperg, kakor znano, daje samo ime, in tudi ostali ministri so se svetili le, dokler jim je Lasserjevo solnce luči dajalo.

Denes bode cesar poklical razne veljavne može, govori se od Herbst, Reichenbauerja, Kellersperga, od katerih pa nikdo ne verjame, da bi se hoteli lotiti stvarjenja novega ministerstva.

Položaj je vsakako kritičen za ustavno stranko, v Lasserji izgubí svoj glavni stober in tudi vaši Vestenecki bodo čutili, da so ministerstva minljiva, narodi pak ostanejo kljub vsem zvijačam in pritiskom, s katerimi se pri volitvah pravo ljudsko mnenje falzificira.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. januarja.

Znani stari Hrvat Ante Starčević je izdal, kakor čitamo v „Obzoru“, brošuro, v kateri s tem preključuje svoj dosedanji uk o velikohrvatstvu, da je postal velik Rusofil. Upamo, da nam bode kak prijatelj iz Hrvatskega brošuro poslal in potem porečemo kaj več o njej. Starčević ima mej hrvatsko mladino velik vpliv.

V konferenci liberalne stranke na ogerskem zboru je bil 24. t. m. razgovor o colnem tarifu. Pri tej priliki je minister Szell rekel: Mej tem, ko se mi pulimo za krajcar, izgublja Ogerska in Avstrija milijone. Zato se mora kritičnemu položaju konec storiti.

Vnanje države.

Po vsej Grškej so bile ob priliki nastopanja novega ministerstva vojevite izjave naroda, kar je tem veljavnejše, ker se tudi kralj Jurij vedno bolj za vojsko vnet kaže.

Iz Carigrada se piše, da nij mogoče narisati razburjenosti, ki vlada zdaj mej Turki. Gledajo v propad, pa kriče srditi in maščevalni, a ob enem nezmožni. Povsod so zarote, a vlada nič ne more. V parlamentu utegne sultan odstavljen, ministri morejo v zatožni stan dejani biti, vse je pripravljeno. Na vojsko uže vlada računati ne sme za gotovo, da bi jo podpirala proti ljudstvu. Sultan pa, videti je, ne sluti nič opasnosti, ki mu žuga, ter oranže sadi v svojih vrtih. — S tako „urejeno“ državo je Rusom pač težko premirje sklepati, zato se pa ne bodo prenaigli.

Na Francoskem je bilo od 16. maja do 13. decembra lanskega leta, ko je reakcionarna tedanja vlada Mac-Mahonova na republiko in republikance navalivala, nič menj nego 3260 tiskovnih in 2709 družih pravn. Za vse te zahteve zdaj Dufaurova vlada pomiloščenja. Zarad tega je bila v zbornici ostra debata. Desnica je bila močno zoper to, češ, da se s tem pomiloščenjem grajajo sodišča.

Domače stvari.

— (Seja mestnega zbora ljubljanskega 25. t. m.) Župan prebere poslovilno pismo odhajajočega finančnega načelnika g. Posanerja, katero se molče na znanje vzame. G. Ziegler poroča o kolavdiranji glavnega kanala v krakovske ulici, ki se sprejme brez debate. Pri kolavdiranji mostu čez Gradašico se oglasi g. Goršič in vpraša, ali je kolavdovanjska komisija videla, da se je most v sredi uže nekoliko udal ali posedel. Poročevalec Ziegler odgovarja, da je materijal mostu zdrav, da pa še ostaneta stavitelja Karel Tavčar in Tönies eno leto odgovorna za dobroto in solidnost mostu. Isti svetovalec poroča o kolavdiranji zidanja mostu čez Mali graben, ki ga je tudi g. Karel Tavčar delal. Zbor kolavdiranja pritrdi. Četrto poročilo je bilo o kanalu na sv. Petra cesti in v Škofjeje ulici, ki ga je delala kranjska stavbena družba in potrdi se nasvet, naj se stavbenej družbi njena terjatev za storjeno delo plača iz mestne kase po pogodbi. Tudi kr. st. družba ostane eno leto odgovorna za delo. O kolavdiranji o licitaciji za stavbeni les se poroča, da je najboljšo ponudbo storil g. Karel Tavčar. — O predlogu Regalijevega, naj se pusti mestni pašniki za gradom kultivirajo, poroča g. Leskovic. Magistrat, pravi, je o tem premišljal. Za prodajo tega zemljišča magistrat nij. Pa tudi za to ne, da se naredé njive, temuč on svetuje, naj se ta zemlja za tri leta v najem dá s pogojem, da najemniki naredé travnike iz pustinje. G. Regali se oglasi in pravi, da dvomi, če bode s tem predlogom kaj dobrega storjenega. Najemnik bode gledal za svoj dobiček, bode zemljo izsesal, a ne na korist olepšanja mesta. Za to je Regali za prodaj. Če ste lepe njive in travnike na močvirji prodali, pravi, zakaj se ustavljate to puščavo, ki mestu sramoto dela, prodati. Če prodamo to razdejano Plevno, bode jo vsaj kdo v roke dobil, ki bode kraj kultiviral, da bo vsaj čednejši. — G. Horak pravi, da se ne more strinjati niti s predlogom od-

ljano, a Jurij Daničić je pohitel k svojemu narodu, kjer so takega delavca na jezikoslovnem polji uže dolgo pogrešali.

Ko je uže Vuk Karadžić nabral in izdal srbske narodne pesni in so ta izgled posnemali drugi, prišla je tudi ob sebi potreba, da je to veliko „gradivo“ bilo treba pregledati in obdelavati, „saj je jezik prirodni organizem“, kateri živi, cvete in ocvete po svojih zakonih, jezik se razvija, ima svojo zgodovino in tudi zakone, po katerih se razvija. In jeziku je treba določevati obliko, katero terjata slovnica in sintaksa. In to je polje, katero še pod Daničićem nij bilo nič obdelano. In na tem polji je Daničić jel prvi delati, prvo delo je sicer vselej povsod težavno, ali Daničić ga je premagal in mnogo koristil Srhom s svojimi jezikoslovnimi preiskavami.

Jurij Daničić se je rodil l. 1825 v Novem Sadu. Pravo ime mu je Popović, a Daničić literarno. Njegovega brata Miloša Po-

povića, kateri je bil urednik lista „Vidov dan“, in si je pridobil tudi lepih zaslug za srbsko slovnico, so povozila kneževa kola, na katerih se je peljal Černjajev v cerkev.

J. Daničić je obiskaval gimnazijo v Novem Sadu in Požunu. L. 1844 je jel v Budimpešti študirati „jus“, ali še istega leta je odšel na Dunaj, kjer se je osobno seznanil z Vukom Štefanovićem Karadžićem in Fr. Miklošičem, katera sta se z njim mnogo družila in ga tudi pregovorila, da je zavrgel „pravo“ in se poprijel jezikoslovstva. Tako je postal Daničić Miklošičev učenec. V tistem času so se shajali Vuk, Miklošič, srbski pesnik Branko Radičević in Daničić po večkrat, celo vsak dan v dunajskem „mestnem vrtu“, kjer je zdaj „Cursalon“, in so se pogovarjali o svojih stvarih in se navduševali za svoje prihodnje delovanje. Vukova hči, Mina Vukomanovička Karadžićeva, katera je še takrat bila majhna deklica, nam pravi, kako so se ti možje

redno shajali „v mestnem parku“, kjer so imeli „svoje pogovore“, kako so se vsi radi udeleževali tega shoda in pogovorov, kako je Vuk ves vesel prišel vsakokrat iz tega shoda. O čem so ti možje sklepali v tistem času, lahko si mislimo, saj poznamo vsakega njih, vendar bi nam Miklošič in Daničić, katera še živita, o tem lahko mnogo pripovedovala.

Daničić se je v tej družbi učil od Vuka poznavati srbsko tradicionalno literaturo, a od Miklošiča strogo znanstveno jezikoslovno metodo, katere je vsacemu jezikoslovcu najbolj treba, zlasti tudi pri etimologiji, s katero se vsak jezikoslovec peča, tudi Daničić.

Ker uže ravno o etimologiji govorim, kjer je Daničić spreten preiskovalec, ne morem vendar zamolčati, kako se pri nas Slovincih goji etimologija in s kakim uspehom. „Die Etymologie“, pravi Jagić (Archiv für sla-

sekovim, niti s predlogom g. Regalijevega. Kar smo Golovca prodali Schwarzu, rakovniškemu posestniku, to je zdaj uže precej kultivirano, drugo pa je še golo. Zakaj ne bi magistrat sam skrbel za kultiviranje teh pustin na gradu. Naj bi se dovolilo magistratu kaci 200 gld. na leto za kultiviranje tega pustega kraja. Če hočemo, da bo naše mesto obiskavano od tujcev, moramo skrbeti, da bode mesto čedno. Dozdaj nij mnogo prijaznega v Ljubljani, pa bode uže še prišlo. G. Potočnik podpira ta predlog in želi, naj se izroči Tivolskemu odboru. G. Lasnik je proti vsemu temu in izreče, sam na sebe ponosen, (a vendar prenatrpan) izrek, da tega zemljišča ne pozna nobeden v tem zboru, nego on, Lasnik, in Regali. — Ziegler misli, da, ta reč nij za Tivolski odbor, ampak magistrat naj se dogovori z ravnateljem kaznilnice na gradu in ta bode s svojimi kaznenci zemljišče lepo ozaljšal. Na dalje govoré še enkrat Lasnik, Horak, Regali. Poslednji naglašja, da ne bode nihče samo za tri leta zemlje obdeloval; sicer se on akomodira predlogu Horakovemu. On se boji, da če se bo s predlogom odlašalo, bodo pisani protokoli šli tja, protokoli šli sem, a mi bomo vsi prej pomrli, predno se bode Grad po birokratičnem potu kultiviral. G. Klun tudi zagovarja Horakov predlog. Naj se naredi kakov plan, po katerem se počasi Grad izpremeni v izprehajališče. G. Ziegler pristavlja, da Grad tudi na onej strani, ki je erarična last, gol postaje, zato naj se pri vladi na to dela, da bode tudi ona za kulturo skrbela. G. Horak še pristavlja, da bi prebivalci radi sami prineske prostovoljno dajali za kak lep park na Gradu, takó, da bi mestno kaso nič ne stalo. Za zdaj naj le magistrat plan naredi in nam predloži. Končnem so prišli razni predlogi na vrsto. Horakov nasvet se sprejme z veliko večino. Isto tako se sprejme Zieglerjev dostavek. Dr. Suppantšitsch poroča o privoljenji plačilnega obroka na kupu za „burgarska dela“. — Župan odgovarja na zadnjo interpelacijo g. Potočnikovo glede dimnikarjev in prizna, da so ti res ravnali proti naredbam in odločbam in brez potrebnega nadzorstva, ko so do zdaj dimnike zažigali. On jih hoče zdaj bolj strogo držati. Kar se pa tiče nadzorstva dimnikarjev, da bi svojo dolžnost storili, tu naj bi pazili hišni gospodarji, ki so pa dostikrat lehkomišljeni. — Potem bi

vische Philologie 1876) „ist eine gefährliche Wissenschaft, es kann öfters eine ganze Reihe von Zusammenstellungen an und für sich ganz richtig und unanfechtbar sein, es werden aber unglücklicherweise eins oder mehrere Glieder, welche die ganze Reihe verknüpfen sollen, falsch angewendet und turpiter atrum desinit in piscem mulier formosa superne. Dieser Uebelstand begegnet nach meinem Dafürhalten sehr häufig, um nicht zu sagen in der Regel, den etymologischen Versuchen Trstenjak's. Und doch wie verlockend ist das Operiren mit verschiedenen indoeuropäischen Wurzeln.“ Preiskovati „korene“ je res prijetno delo in poizvedavati, če je beseda od istega debla; ali tukaj ne zadostuje, da človek zna mnogo jezikov, nego je treba, da ima „pregled.“ Pri nas Slovencih se take etimologične stvari res še dobro prodajajo, ali treba je tudi povedati, da to delo nij nič prida, da tak človek vara sebe in druge.

(Konec prih.)

se bila imela začeti skrivna seja, v kateri so nameravali gospodje od nemške večine remun'eracije deliti. Ali slovenski narodni udje mestnega zbora so dvorano zapustili in ostali gospodje iz večine so bili nezmožni sklepanja, ker jih je izme 21 bilo le 10 v zboru!!

— (Drevi) je v tukajšnjem deželnem gledališči slovenska predstava.

— (Pri sv. Lenartu) v Slovenskih goricah je denes 27. v Lesererjeve gostilnici javen shod volilcev, katerim bode g. Radaž dal odgovor o svojem delovanju v deželnem zboru, in se bo razgovarjalo tudi o bližnjih volitvah.

— (Ljubljanski škof g. dr. Pogacar) je imel 24. t. m. pri cesarju avdienco. Drug teden se vrne z Dunaja ter se mej potjo ustavi v Gradcu in Mariboru.

— (Novi finančni vodja) g. Christ je došel v Ljubljano in je 24. t. m. storil svojo prisego.

— (Iz št. Vida nad Vipavo) se nam piše: Letos je tudi davkarski sluga glasovalnice raznašal, pa se vendar nij predrznil več kot dve iz naše občine odnesti, in sicer jih je odnesel zato, ker nijsta bila dotična gospodarja doma, da bi mu bila vročilni list podpisala, katera pa se bosta, ako o pravem času glasovalnic ne dobita, uže na pravem mestu oglasila.

— (Iz Cerknice) smo prejeli 63 glasovnic, to je: vse, kar jih je v tej županiji. Ko bi povsod tako vrli narodnjaki in pazljivi bili, kakor so Cerknjanje, stalo bi naše Slovenstvo odličneje v političnem svetu. Piše se nam od tam: V poldrugem dnevi je bilo pri nas vse gotovo.

— (Slovenska Matica) ima občni zbor 13. februarja ob 4. popoldne v čitalnični dvorani v Ljubljani. Vrsta razgovorov: 1) Prvosednikov govor. 2) Tajnikovo poročilo ob odborovem delovanju od 1. januarja do konca decembra 1877. l. 3) Račun od 1. januarja do konca decembra 1877. l. 4) Proračun od 1. januarja do konca decembra 1878. l. 5) Volitev treh udov, da pregledajo, presodijo in potrdijo odborov račun o novčnem gospodarstvu vsled §. 9. Matičnih pravil. 6) Razgovor zaradi izdavanja znanstvenega časopisa. 7) Nasveti posameznih udov. 8) Volitev 16 novih odbornikov, in sicer a) namesto onih, ki vsled §. 12. Matičnih pravil izstopijo iz odbora, in so gg.: Jaran Luka, Kozler Peter, Krisper Val., Močnik Matej, Vilhar Ivan, dr. Zupanec Jarnej, Erjavec Fr., Majciger Janez, Parapat Janez, Žolgar Miha; b) namesto teh, ki so izstopili: gg. Pleteršnik Maks, Wiesthaller Franjo, Žakelj Miroslav, Herman Mihael in Gorup Josip, in c) namesto umrlega prof. Iv. Tuška.

— (Iz seje deželnega odbora 19. januarja.) Za dovozno cesto h kolodvoru v Podnartu se je dovolilo 300 gold. predplačila na račun dotične subvencije. — Zavoljo uvrstenja ceste od Peščenika do Starega trga mej okrajne ceste se bode predlog stavil slav. deželnemu zboru. — Občini Krški se je za vplačanje 150 gold., ki ga je dolžna normalno šolskemu zakladu, obrok dovolil do konca aprila meseca. — Prošnja županstva občine Božakovo, naj bi se cesta od Božakovega do Drašič uvrstila mej okrajne ceste, se z ozirom na cestno postavo nij mogla vslišati. — Za šolsko stavbo v Ratečah na Dolenskem se za leto 1878 dovoli 500 gold.

podpore; ali se bode tudi za leto 1879 kaj dovolilo, je odvisno od sklepa prihodnjega deželnega zbora. — Občini Ambrus poleg Žuženberka se za šolsko stavbo dovoli 400 gld. podpore; jednaki znesek se jej bode izplačal tudi za leto 1879, če bode deželni zbor temu pritrdil.

— (Rojanska čitalnica) napravi denes v nedeljo 27. jan. besedo. Spored je: 1. Predsednikov pozdrav. 2. „Na morju“, zbor. 3. „Rozenkravt“, narodni zbor. 4. Igra „Poglavje I. II. III.“ 5. „Vrh gorami“, zbor. 6. Tombola. 7. Društvena zabava. Petje bo pod vodstvom g. pevovodje S. Barteljna. Začetek točno ob 6. uri, vstopnina za neude 20 kr. Vsak povabljeni gost je prošjen prinesiti vabilni list soboj, kateri se mora pri vstopu oddati, na listu pa mora biti zapisano ime, kedo da ga je povabil.

— (Učiteljske službe) so razpisane: V Žavcu nadučiteljska služba s 650 gld. in stanovanjem ter podučiteljska služba s 480 (360) gld. in stan. do 15. febr.; pri sv. Petru pod gorami (v kozjanskem okraju, podučiteljska služba s 440 (330) gld. in 70 gld. lokalne doklade ter stanovanjem do 10. febr.

— (Velika nesreča.) Iz Sodražice se nam piše 24. t. m.: Žalostno prigodbo imam poročati čest. bralcem „Slovenskega Naroda“. 20. t. m. napoti se tukajšnji usnjarski strojar Janez Levstek v „Loški Potok“ kož kupovat. Zamudil se je pri svojem poslu do večera in potem na Hribu „pri Kovačku“ v veselej družbi pil vino do 7. ure. Prej je pil menim da nekoliko palenke. Ker je bil drugi dan semenj na Oblokah, hotel je z usnjem tja iti. Poslovi se torej ob sedmih zvečer od svojega tovarišstva, ter mahne po lazih proti Sodražici. A zgrešil je stezo, ter zašel v gozd. Sedaj je vinska moč jela prevagovati telesne, in vse njegovo prizadevanje dalje priti, bilo je zastoj. Po snegu se vidi, da je večkrat počival — potem padal; in nazadnje si je na zmrzlem sanencu, po katerem krle vlačijo, prebil zgornje ustno in nos tako močno, da je ondi obležal. Ves sneg pod obrazom je stopljen od krvi in dihanja, znamenje, da je dolgo še živel. Ker nij bilo pomoči od nobene strani, so ga gozdarji dobili 21. t. m. zmrznenega. Zapustil je ranjki mlado ženo in otroka posmrtnika, kajti nij še leto, kar se je oženil. Bil je priden in dober delavec, varčen — malokedaj je bil v gostilnici, radi tega imamo še večje sočutje z žalostno ženo njegovo.

— (Iz Trsta) se piše 25. t. m.: Denes popoldne je nek voznik na „molo Giuseppino“ svoj voz tako nerodno obračal baš tik morja, da se je prevrnil in s konjema vred v morje pal. Jeden konj je utonil, drugega so rešili.

— (Ogerskim Slovencem) daje v njihovem peštanskem organu „Prijetelu“ nek domoljub slovenski v dopisu (v ogerskem narčju) iz Ptuja prav dobre svete, češ, naj se oklenejo glede knjig in izobraževanja družih Slovencev. Dobro! Upati je, da se bodo ravnali po tem. Bog daj, kajti krutemu Magjaru jih ne privoščimo.

Umrli v Ljubljani

od 21. do 25. januarja 1878:

Matej Hočvar, delavec, 67 l., v bolnici, za vnetjem prsne mrone. — Marija Cacák, pekara hči, 2 l., na rimske cesti št. 1, za vodenico glavo. — Luka Žvokelj, molar, 68 l., v gradišči št. 1, za otrpnenjem pljuč. — Alojzija Suhadobnik, hišnega gospodarja otrok, 1 l. 8 m., v črnej vasi št. 7, za otrpnenjem pljuč. — Marija Koder, krojača soproga, 41 l., na cesti v mestni gozd št. 8, za vodenico. — Matija

Jakolič, prostak 17. peš-poika, v vojaški bolnici, za tifusom. — Terezija Cirar, mizarja otrok, 2½ m., na poljske cesti št. 23, za atrofijo. — Helena Jensonovec, delavka, 75 l., v bolnici, za marazmom. — Marijana Malovrh, delavka, 26 l., v bolnici za sušico. — Neža Tomec, hišnikarica, 85 l., v ubožnici, za otrpnenjem pljuč. — Franjo Toreli, mizar, 18 l., v bolnici, za sušico. — Neža Pogačnik, obojčnica, 65 l., na poljske cesti št. 27, za vodenico.

Tržne cene
v Ljubljani 26. januarja t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 59 kr.; — rož 6 gld. 40 kr.; — ječmen 5 gld. 85 kr.; — oves 3 gld. 41 kr.; ajda 6 gld. 40 kr.; — pros 5 gld. 85 kr.; — koruza 6 gld. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 05 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. 50 kr.; masla kilogram — gl. 92 kr.; — masla — gld. 80 kr.; — špeh frišen — gld. 66 kr.; — špeh povojen — gld. 72 kr.; jajec po 3 kr.; — mleka liter 7 kr.; govedine kilogram 52 kr.; — teletine 54 kr.; — svinjako meso 48 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 23 kr.; — slame 1 gold. 78 kr.; — drva teta 4 kv. metrov 6 gold. 50 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

V risanji krojev in šivanji obleke

poučuje temeljito gospa
(16-3) **M. Böhm,**
v Florijanskih ulicah št. 1, Schmalzeva hiša

Prodaje se hiša,

novi zidana, z najednostimi sobami, vodnjakom, hlevom ter travnikom. Ker je baš tik Ljubljane, je prav primerna za kako strojarico, mličarico, barvarnico in za vsako tovarno, katerej treba vodit. Cena je 7000 gold., ki se imajo takoj plačati. Letnih dohodkov prinaša po 600 gold. Dočena

pisma naj se pošiljajo pod naslovom: g. **France Wolf**, hišnikar v knžjem dvoru, gospodske ulice št. 14, v Ljubljani. (27-1)

Novošnega, rokodelnega, konfekcijskega, suknene in platnenega blaga zaloga

C. Wannischa,

v Ljubljani, na mestnem trgu št. 7.
priporoča svoje velike sklade izdelkov, primernih za salone in plese v pustni dobi 1878. (9-7)

Dr. A. Plenka „Anticatarrhalicum“ proti vsakemu náhodu sliznih mren

za otroke in odrasle ljudi.

(Z n. v. e. kr. patentom od 28. marca 1861. l. zavarovano proti ponarejanju.)

Ta čaj, prirejen na znanstvenem temelju od najbolj zdravilnih zelišč in korenin, izvrstno deluje pri vseh náhodih sliznih mren v krhlju, v sapniku in njega vejah, v pljučih, v želodci in črevih, vrlo pomaga pri kataru v mehurju, v maternici ter nje nožnici, tudi ublažuje okrepiljujoč in kri čisti.

Dobiti je v Ljubljani: lekarna g. E. Birschtitz; v Gradi: lekarna „zum Mohren“ g. A. Nedweda, Murplatz, in lekarna g. J. Eichlerja, Leonhardstrasse. — Dalje v Mariboru: lekarna g. W. Königa; v Radgoni: lekarna g. C. Andriena; v Celovcu: lekarna g. Karla Filipeka; v Celovcu: lekarna g. Birnbacherja. (405-5)

Za dame!

Prave kite

iz zdravih človeških las od 60 do 100 cent. dolge, polne in debele, brez vlog in brez primešanja umetelnih las, da se češčejo in peró. Za trajno in tresirano delo se jamči in cene so jako nizke, samo gld. 2.30 do gld. 5.

Naročbe na deželo se proti poprejšnji vpošiljavi muštra, proti povzetju urno in resno izvajajo in nedostatno se rado zamenja.

Da je za komoditeto čestitih dam priložnejše, ima podpisani tudi veliko zbirko

specijalitnih las vseh barv in vrst.

Dalje se tudi vsakovrstna lasna dela najcenejše izvršujejo in se stara za nova menjavajo.

L. Businaro, friseur,

(400-6) kongresni trg, nasproti „kazinu“ v Ljubljani.

Za dame!

„AVSTRIJA“

občno vzajemno zavarovalno društvo na človeško življenje na Dunaji.

Uljudno naznanjamo, da smo za

vojevodstvo Kranjsko nadzorništvo

se sedežem v Ljubljani ustanovili in za nadzornika (inspektorja) gospoda

Ignacija Valentinciča

imenovali.

Najvišje opravilstvo „Avstrije“.

V Gradi, dne 1. januarja 1878.

Gledé na gornje naznanilo si dovoljujem slavno občinstvo k obilnej udeležbi vabiti. „Avstrija“, — ustanovljena l. 1860, — zavaruje na človeško življenje po raznih načinih **z polno udeležbo na dobičku** pod najugodnejšimi pogoji. — **Društveno premoženje**, ki je koncem leta 1876 v gotovini znašalo gold. 1.84.693.82, je **lastnina zavarovancev**. — Dne 13. junija 1877 je občni zbor uže **sedmo** razdelitev dobička določil.

Ponudbe za sprejem zastopništva, kakor tudi ponudbe za zavarovanja se sprejemajo v mojej pisarni: **Sv. Petra cesta šte. 73**, kjer se tudi pojasnita in tarifirajo odličnim spoštovanjem

Ignacij Valentincič.

V Ljubljani, dne 1. januarja 1878.

(28-1)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Jetika je ozdravljiva!

Radgostski

univerzalni čaj

in

rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučih, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnice in proti začenjanju čej se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpolaga se v prepričanje.

Javne zahvale.

Gospodu J. Seichertu, lekarnju v Rožnovi v Radgostskem.

Čestiti gospod!

Po dostanem nevarnem pljučnem vnetju mučil me je cela tri leta suhi kašelj in ponavljajoča se hripavost. Pretečeno jesen postalo je moje žalostno stanje tako hudo, da sem cele kosce strdne krvi izkašljeval in trpel sem pri tem zaradi prebavenja in telesne slabosti, mrzlice in ponočno me jako slabeče potenje. Zdravnik — moj prijatelj — konstatiral je začetek jetike!

Po dolgem brezvspešnem zdravljenju poskusil sem vsled sveta mojega zdravnika kot zadnji pripomoček Vaš Radgostski univerzalni čaj, kateremu se zahvaljujem uže mnogi v našem mestu za zopet pridobijeno zdravje, ter rabim za olajšanje suhega in žgečega kašljanja Vaše Rožnovske celtilčke.

V kratkej dobi izboljšalo se je moje brezupno stanje tako, da se čudijo vsi moji znanci, kakor tudi moj zdravnik, kateri nikakoršnega ozdravljenja ni upal.

Kašljanje nehale je popolnem, ravno tako nisem več kri pljuval in nehale je tudi ponočno potenje, povrnil se je zopet tek in močnejši kot poprej, in tako pridobil je moje slabo telo zopet poprejšnjo krepost in elastičnost.

Komaj po četiritednem uživanju sem popolnem zdrav in vesel in zahvaljujem svoje ozdravljenje poleg Boga jedino le Vašim pripomočkom.

Prosim Vaše blagorodje mojej stari materi, katera uže četiri leta trpi na srčnem bolenju in težkem dihanju, pripisati proti postnem povzetku dva paketa tega čaja in ravno toliko skatljic maho-rastlinskih celtilčkov in želim iz srca, da bi ta izvrstni lek in nezdarno hišno zdravilo zasluženo splošno priznanje pridobilo, ter ostajam s posebnim spoštovanjem Vašemu blagorodju hvaležni

Ivan Celeryn, kaplan.

V Cerhovcih 14. aprila 1878.

Gospodu lekarnarju J. Seichertu v Rožnovi!

Prosim, da mi pošljete deset zavojev svojega izvrstnega „radgostskega univerzalnega čaja.“

Spoštljivo se bilježim

Dr. H. Elnhorn,
okrajni zdravnik.

V Eisenstadtu (na Ogerskem) 19. jul. 1876.

Od tega po zdravniškeje razloži in predpisih pripravljem čaj vejá za 14dnevno rabo pripravljen paket z nakazom o rabi 1 gold. av. velj. Jedna originalna skatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se **jedino** le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi (na Moravskem) in razpošiljajo se narocila na vse strani proti postnemu povzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sedeči lekarni: W. Mayr v Ljubljani, A. Bernitz v Celovci, W. König, gradsko predmestje, v Mariboru, Anton Nedwed „zum Mohren“ in Milosrdniška lekarna v Gradi, in J. Cejbeck v Zagrebu.

Rožnovska čutniška esencija, hitro in silno deluje zoper tiganje, prehlad, čutniško in miščno slabost vsake vrste. Originalna steklenica 70 kr. av. velj., za kolek in zavojbo 10 kr. več. **Pravo** se dohoda **jedino direktno** iz lekarn v Rožnovi (Moravska). (377-6)

Rožnovsko mazilo za ožobo, ki vsako, tudi zastarano ozeblino izcehi naglo in gotovo. Lonček 50 kr., za kolek in povitek 10 kr. več.

Pravo se more dobiti **jedino neposredno** iz lekarnice v Rožnovi (Moravska).

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.